

Афера око токсичног млека се не стишава, упркос настојањима Министарства пољопривреде и Владе да исправе најочигледније пропусте, а њен фокус лицемерно пребаце на увознички и ГМО лоби. Узбуна се и неће тек тако стишати пошто надлежни већ данима нису у стању да пружи јасне, тачне и поуздане информације о количини отровног афлатоксина у овој намирници, нити да поврате поверење јавности, којој је једино јасно да проблем није од јуче, већ да је узрок отрова заражени кукуруз из прошлогодишње жетве, који је уместо да буде уништен завршио у силажи као храна за стоку.

Упозорења о опасности упућивана су целе прошле јесени, али адекватног одговора очигледно није било. Директор Удружења "Жита Србије" Вукосав Саковић објаснио је на пример у децембру да је пропуст око утврђивања афлатоксина направљен још током вегетације кукуруза, пошто стручне службе и институти које прате примену хибрида нису на време упозорили произвођаче. Тада је већ могло да се одлучи да се заражени и здрави кукуруз раздвоје након бербе, што није учињено, па је сав кукуруз складиштен заједно, а Саковић је казао да одговорни у држави, упркос томе што су са проблемом били упознати већ у новембру, нису предузели одговарајуће контроле, нити наложили мере прераде и детоксикације да се тај отров не нађе у сточној храни и млеку и месоу.

Овогодишња жетва била је проблем и за друге земље у региону, попут Мађарске, Румуније и Бугарске, а према неким проценама само трећина прошлогодишњег кукуруза

у Србији је била исправна, због чега је вероватно неко надлежан проценио да је боље да се ризикује да се неко разболи него да ланац производње дође на ивицу банкрота. Велики фармери су вероватно трпали у силажу све што се убрало на њивама да не би морали да купују здрав кукуруз, а да у Босни нису регистровали заражено Дукатово млеко, масовно тровање грађана би свакако прошло непримећено.

На срећу, отрови су ипак откривени, али уместо поузданих информација имамо ситуацију да се покрајински секретар Горан Јешић и министар Кнежевић међусобно оптужују и гађају резултатима анализа, док бесни пропагандни рат чији је циљ скидање кривице и оптуживање друге стране за уништење сељака произвођача и домаће млекарске индустрије. Министар Кнежевић се ипак, и поред почетног негирања, призвао разуму након чега је са тржишта повучено 50 врста млека, док је Министарство тек сада покренуло анализе кукуруза и испланирало поделу здравог кукуруза произвођачима.

Влада и министар се сада из петних жила упињу да докажу да ће Срби ускоро поново имати здраво млеко, док министарка здравља наставља да даје немуште изјаве и да нас убеђује да смо се само мало отровали. И даље међутим буни то што је у досадашњим испитивањима која су наручили НОПС, Влада Србије и Покрајинска влада испитано свега десет млекара, иако их у Србији има више од 200, због чега прича о безбедности млека не може бити завршена док јавност не добије информацију шта је са млеком из свих. Поред тога, није објашњено да ли афлатоксина има у месу и јајима, а у свој овој збрци је откривено да национална лабораторија за контролу млека још не ради, иако је од 2003. године ЕУ дала око 15 милиона евра за куповину опреме и остале активности.

Србија сада жељно очекује анализу млека из Холандије, док министар Кнежевић

најављује одговорност сваког актера ове афере. Иако је актера много, пошто се систем безбедности хране у Србији заснива на одговорности свих - од произвођача, преко прерађивача, дистрибутера, продаваца и државе, сигурно је да је за разик масовног тровања најодговорнија управо држава, која је затворила очи онда када је проблем свима био очигледан. Мере које се сада предузимају не могу да сакрију чињеницу да су држави Србији, ко год је водио, интереси компанија и лобија пречи од било чега другог, укључујући и од здравље њених грађана.